

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Marcius Confessor. 24. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

tum putes. Odiſſe etiam debes adulationem, abſit, lingua tua adulando ulli vulnus infligat. Denique opera omnia verbum verax præcedat te, & ante omnem etum consilium ſtabile, Eccl. 32.

3. Veritatem dilige in opere: non enim ſolum in verbis ſed & in ſimulatis operibus mendacium eſt. Mendacium eſt, ſe Christianum dicere & opera Christi non facere, Mendacium eſt ſe ſacerdotem vel Clericum profiri & contraria huic ordini operari, Ambroſius. O Deus ve- ritas! quam multo tempore Christianus ſum, facerdos sum &c, nomine, & paganuſ actione?

S. MARCIUS Confessor

24. Octob.

Attendite autem vobis, ne forte gra- ventur corda vestra in crapula & ebrietate. Christus cap. 21.

Orbi Romano Iuſtino luniore imperante, rectius ſibi Marcius imperavit. Aula illi spelunca non procul Caleno in Campania, quanto angustior tanto augustinor fuit; pincerna verò petra, quæ aquæ tantum quantum ſat erat, quot diebus fida ministravit. Doluit dæmon malus & veterem ſerpentis larvam indutus ſive oranti, ſive cœnanti, ſive quiquid demum aliud agenti

accu-

accubare perstitit. Ille Orcum vicissim ludos faciens, nunc pedem, nunc manum ultro ori ita ingessit, ut tamen dentem malum figere hic minimè auderet, sed post triennium viētū se fassus per alterum montis latus in præceps abiret, ambustis circum circa omnibus, quā yolvebatur, arbustis. Sed ecce tibi pugnam, quā dæmon ceciderat, prostitutæ frontis fœmina parat restituere. Quis credat? periculosis longè certamen hoc Marcius credere, non jam ludere, sed fugere, sed in faciem abiectus nec oculo hostem audere aspicere. Cessit tamen etiam hæc, atque ne viëtam dubitares, mortua corruit, & subinde alii sanctiore consilio ad Marcium inviserunt; quos inter puerum memorant, fallente vestigio, in subiectam vallem innoxie lapsum. Quid? quod saxum ingens spelæo imminens & à rupe suâ avulsum saltu Marcium transiit, qui jam à principio catenæ, quæ modum ambulationi præscriberet, pedem alterum illigavit; monitus tamen à D. Benedicto amoris potius funiculis teneri vellet, catenam quidem posuit, cæterum longitudinem ejus nunquam excescit, nisi cum exceedere deniq; mors felix jussit.

Ex S. Greg. P.

MEDI-

M E D I T A T I O.

De frugalitate.

S. C

Fid

7

J

P

C

sum

qu

ne

fil

hil

re

ad

lu

di

ve

C

cr

no

1. **F**rugalitas mors est vitiorum, & vita virtutum; nimirum cibi, potusque intemperantia coeretur, animus fit purior, corpus validius, ac omnis homo ad orationem aptior; nam oratio, Tertulliano teste, jejuno pingueſcit. Qualem te praestas in frugalitate? nunquid interdum fraudare te posses cibis quibusdam delicatioribus, ut imitareris Dominum Iesum, qui in siti sua felle, & aceto potatus est tuā causā.

2. **G**ula longè alios habet effectus: aciem obtundit ingenii; impuras flamas excitat: animam ab oratione avocat. Quam ob rem sancti omnes, initio, sus conversionis assiduis jejunis vitium hoc eradicare conati sunt, eos enim non fugiebat, quod ait s. Hieronymus: *lejunium non perfecta virtus, sed ceterarum virtutum fundamentum, & sanctificatio est.*

3. Ut ex eo vitio emergas, & virtutem ipsi contrariam assequaris, scire proderit naturam parvo contentam esse, & intemperantiam cum sanitati, tum sanitati plurimum nocere. Veniat in mentem Jejunium Jesu Christi & aliorum Sanctorum. *Quid terram nutritus, corpus saginamus, animam vero contemnimus.* Chrysost.

S. CHRY.